

Мухово (230 къшги), 160 изгорени отъ Хафъз-паша; 50 жрътви. Розловица и Бълица 150 къшги). Венчките изгорени.

Научихъ се отъ добръ изворъ, че въ Пиротскій санджакъ 42 села се разориха, въ врѣме то на въстание то, макаръ убийствата и грабежите да слѣдоваха много мѣсеци послѣ. Имена та на 22 отъ тия села са: Чървенско, Контанско, Изерноклиште, Камистѣ, Смесѣ, Чернатици, Осмекво, Димбатовица, Доими, Дблѣи, Глама, Абме-Камкоса, Витоловици, Миренодици, Паже, Орта, Бззовина, Погодиши, Изерово, Шугриме, Марковецъ, Нондене, Зазовецъ, Голоецъ, Изворъ, Шесигабере, Коива, Бартабариловишти, Вблѣдоль, Лвсковецъ.

Вемскій манастиръ така съшто се развали.

Въ областити, дѣто направихъ колко-годъ издирване по-добро: Пловдивската, търновската и сливненската, така съшто както и прѣдѣлити на сръдъчката областъ, 79 села се разориха съвсѣмъ или отчасти и много други се ограбиха. До 9000 къшги стаха плѣчка на огнь тъ; като смѣтати до 8 души въ къшга, ште достигнемъ, че 72,000 Българета са безъ покривъ.

Споредъ смѣтката, която изложихъ по-горѣ, 10,984 души погинаха. Има още много души убити по пътишга, по полетата и по планинити, които не са турнати въ смѣтката и азъ казвамъ безъ да се измамна, че сборъ тъ на жрътвители е най-малко 15,000 души. Много отъ тѣхъ са умрѣли отъ гладъ, отъ рани, и най-послѣ въ тъмницити. Насилване жени и варварски дѣла бѣха до толкова чести, шгото не мога да не спомѣна нѣкои отъ тѣхъ.

Нѣма село отъ тия, шго споменахъ, дѣто да се не направиха звѣрства, ако и въ по-малкъ размѣръ, отъ колкото въ Панагюриште.

Запалване то на тия села, както и убийствата и жестокостити, не бѣха необходими за потъгване то на въстание то, което бѣше едно малко повдигане, и още повече, че селата се прѣдадоха при първото приканване. Тия дѣйствиа още повече немогатъ да се оправдаатъ, прѣзъ страхъ тъ, зашгото азъ по-горѣ показахъ, шго стана, прѣди да влѣзатъ войскити въ битва. Стана между това опитване — и това не само отъ турцити — за да зашигатъ и покринатъ тия варварски дѣла, като имъ срещноставетъ за мнѣми варварски нѣшта, извършени отъ Българетипрѣзъ турцити.

Направихъ съ голѣмо придежане испитване въ това нѣшто и неможихъ да намѣра ни единъ случай, дѣто Българетипа да са извършили нѣкоя бесчовѣчностъ или друго такъво нѣшто. Така съшто нѣможихъ да се убѣда, (както казоватъ), че въстаницити запалили българскити села да принудетъ жителетипа да въстанатъ. Така съшто неможихъ да се увѣриа, освѣнъ въ два случая, да запалетъ Българетипа турски къшги. Единий случай е въ Стрѣла, дѣто турската власть доказова, че една чета въстаници, която ишла отъ Панагюриште, запали турскити къшги; така съшто и нѣколко български къшги, за да повдигнатъ тия послѣднитипа. А таа работа не е доказана, нъ се видѣ че е станала.

Другий случай се произведе въ Юруци, село съставено отъ четиремахали: Махала, Уванла, Оручла и Зафарла, които съставляваха всичко 155 къшги и тако-речи 500 жители. Това село е чисто турско, една частъ се изгори и жителетипа казоватъ, че 5 души се убили отъ въстаницитипа. Българетипа отъ своя страна припознаватъ, че Бенковски съ нѣколко души отъ четата си отишълъ отъ Панагюриште въ Юруци и изгорилъ 5 къшги, кога влѣзълъ въ селото, нъ другитипа къшгипа били изгорени отъ